

flag til Lov om Understøttelse til Oprettelse af et Asyl for uhelbredelige Landsfvage.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Indtil for 3 Aar siden var al Omsorg for de Landsfvage her i Danmark overladt til Private. Omsorgen, som vi ses af disse, begrændedes væsentlig til at skaffe Undervisning tilstede, for saa vidt naturligvis de Landsfvage vare modtagelige derfor, og vi have som bekendt her i Nærheden af Kjøbenhavn to Anstalter, ved hvilke saadan Undervisning er givne. For 3 Aar siden tog imidlertid Folkethingets Finansudvalg Initiativet til paa Finansloven at optage en Bevilling, hvorved fattige, aandsfvage Børn kunne blive støttede til at opnaa den nødvendige Undervisning paa en af de to nævnte Anstalter. Denne Sum er senere bleven noget forøget, og af Ministeriet er den anvendt saaledes, at man som Regel har fordret, at der af Kommuner eller Private tilveiebragtes Halvdelen, hvorpaa Ministeriet da tilskød den anden Halvdel, som var nødvendig for Børns Optagelse paa de nævnte Anstalter. Det, at Folkethinget tog Initiativet i den nævnte Sag, betød imidlertid efter, hvad man var enig om, og hvad jeg ligesom ubtalte, da jeg modtog Bevillingen, at man var villig til at gjøre Noget i det Hele i den Retning, og det bragte mig til at bede sagkyndige Mænd træde sammen til en Kommission for at overveie, hvad der med Nytte og uden altfor stor Beføstning kunde gjøres i denne Sag. En af de Ting, som denne Kommission paapegede som meget nødvendig, var Oprettelsen af et Asyl for uhelbredelige Landsfvage, der ere deres Omgivelser til altfor stor Byrde. Det er jo en bekendt Sag, at mange Familier, der have den Ulykke at have et aandsfvagt Barn eller en aandsfvag Slægtning i deres Midte, i allerhøjeste Grad ere besværede deraf, og at dette Barn eller Slægtning ofte er til saa stor Byrde, at Familien næsten trykkes til Jorden deraf. Det er her i Kjøbenhavn f. Ex. endogsaa en meget vanskelig Sag for en saadan Familie at finde en Bopæl, fordi de Mlemper, som en Landsfvag medfører, ofte ere saa store, at Andre, der skulle bo i Nærheden, frabede sig Naboskabet. Jeg har da søgt efter den billigste Maade, hvorpaa et Asyl for Landsfvage kunde bringes til Veie, og efter min Overbevisning vil man op-

naa dette, naar man fik en privat Mand til at overtage Oprettelsen af en saadan Anstalt. Det er lykkedes. Foreløbig anser man det tilstrækkeligt, at Anstalten bliver indrettet paa 60 Patienter, og de Betingelser, der ere stillede fra den tilkommende Entrepreneurs Side, ere da, at der gives ham et Prioritetslaan af 110,000 Kr. af Statskassen mod Pant i den Eiendom n. v., der skal anvendes til Asylet, hvilket Laan efter 10 Aars Forløb afdrages saaledes, at det nedbringes til Halvdelen; jelsølgelig forrentes det tillige. Statskassen skal dernæst overtage at belægge 25 Pladser i Anstalten à 600 Kr.; dette er nemlig den Sum, til hvilken man har fundet, at Opholdet for en Patient maatte ansættes, og saa vil det være Statskassen forbeholdt delvis at anvende Bølpbet paa flere. 25 Pladser à 600 Kr. giver 15,000 Kr. om Aaret; dette vil altfaa være Statskassens Tilskud, der kommer aldeles uformuende Landsfvage til Bedste. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Thingets velvillige Behandling.

Formanden: Exemplarer af dette Lovforslag ville ligeledes blive omdekte.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen.

Jeg betvivler ikke, at Landsthinget som sedvanlig vil, at der skal nedsættes et staaende Udvalg for Forretningsordenen, og jeg antager, at man ønsker, at det som tidligere sammensættes af de to Viceformænd og fem Medlemmer valgte heri Salen. Dette sker saaledes, at der fremsættes Forslag fra Formanden derom, og naar dette Forslag er vedtaget, finder Valget Sted.

Næste Møde vil blive afholdt paa Torsdag Middag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

- 1) Afgjørelse af Formandens Forslag om Nedsættelse af et staaende Udvalg for Forretningsordenen.
- 2) Eventuelt: Valg af 5 Medlemmer til et staaende Udvalg for Forretningsordenen.